

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

792

Szerző:

(Ö. A.)

Cím:

Az Operaház igazgatója
a tagok fizetésrendezéséről

Forrás:

Pesti Napló

Hely

Idő

"1919"

Személy

Helvécia

Bn.

(Helv)

1919. XI. 30

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Közp. nyomt. XX. cs

Az Operaház igazgatója a tagok fizetésrendezéséről és az új szerződtetésekről

(Saját tudósítónktól.) Megírta a Pesti Napló, hogy az operaházi tagok körében az utóbbi időben nyugtalanság és elkeseredettség tapasztalható, mert a fizetésrendezés régóta vajdó ügye még mindig nem került tető alá s a kiszivárgó hírek szerint az illetékes tényezők nem is gondolnak végleges megoldásra, hanem csak pillanatnyi „gyors segélyekkel” próbálnak a színház tagjainak helyzetén enyhíteni. A Pesti Napló munkatársa felkereste ifj. Abrányi Emilt, az Operaház igazgatóját, hogy az Operaház anyagi és művészeti kérdéseiben nyilatkozzék.

A fizetésrendezésre vonatkozólag Abrányi igazgató a következőket mondotta:

— Tény az, hogy az Operaház tagjainak — és egyben a Nemzeti Színház tagjainak — fizetésrendezése folyamatban van, de a miniszter még nem döntött az ügyben. Annyit azonban mondhatok, minden remény megvan arra, hogy a tagok kívánságai részben teljesítettni fognak. Ez a fizetésrendezés természetesen nem érinti a nagy fizetésű tagok érdekeit, mert hiszen az ő javadalmazásukat egyénenként kötött szerződés szabályozza.

Amint tehát az igazgató nyilatkozatából is kiviláglik, a Pesti Napló értesülése helyes volt, mert az illetékes tényezők — tényleg csak félmegoldáson gondolkodnak, ami aligha fogja kielégíteni az Opera nyomorgó énekeseit, zenészeit és egyéb alkalmazottait.

Ezután megemlítettük Abrányi Emilnek, hogy a közönség körében érthetetlennek tartják, hogy az Operában annyi műsor- és szereplőváltás van.

— Az Operaházban előforduló műsorváltásokat — mondotta Abrányi — csak maliciával lehet gyakoriaknak nevezni. Ebben a hónapban például alig egyszer-kétszer fordult elő, hogy más darabot kellett elővennünk, mint ami a színlapon hirdetve volt. Ami a szereplők lemondásait illeti, az — sajnos — valószínűleg csak a közönség felfogása szerint, de én

meg vagyok elégedve, hogy „csak” ilyen gyakran fordul elő szereplőváltás. Tudni kell ugyanis, hogy az Operaház színpadának — és ezen nem lehet segíteni — ugyszólván légverem-temperaturája van és csodával határos, hogy nem minden szereplőnk beteg és ha már beteg is, csak rövid ideig betegeskedik. Csak egyetlen énekesnőnk: Sebők Sári az, aki hosszabb ideje beteg.

Kérdést intéztünk az igazgatóhoz az Operaház tenorista-válsága dolgában is, amely Miller Vilmos kamaraénekes távozásával vált aktuálissá.

— Öszintén szólva, örülök, hogy Miller elment — jegyezte meg Abrányi — mert bármennyire is tisztelem a művészetét, már túrhetetlen volt, hogy napról-napra utabb és egyre lehetetlenebb követelésekkel állt elő, amelyeket nem teljesíthettünk. Ezidőszerint Burrián Károllyal állunk levélbeli tárgyalásban s valószínűleg sikerülni fog őt Budapestre szerződtetnünk. Ezenkívül még egy újabb szerződésről is adhatok hírt: Széll Györgyöt, a fiatal magyar karmestert, aki legutóbb Strassburgban volt első karmester — de onnan a franciák bevonulása miatt neki és az egész német operatársulatnak távoznia kellett — az Operához szerződttetjük. Első szereplése január hónapban lesz.

(Ö. A.)

őváros házinyomdája 1919.